

Istiorior

Förr i tidn brukät ä kumå släjkä evanjestistär boti misjonsåjsä å predik. Jätt tag va ä jän släjkän så kam upå jätt möt dan i åjsi. Ann predikät yvyr synd å ur doda syndabördo kund bi mytji littär fö dänn så va frälst. Ann djikk runt upå eta mötä å frägät fok um däm va frälstär. Ättär jänn fläkk kam ann bota Bom Lass så add täj si fö tä go bota eta mötä. Ann frägät Lass um ann va frälst å ä näjkät Lass a. Evanjestistn frägät Lass: ”Är inte syndens börda tung att bära”? Bom Lass sväret: ”Jo - visst e o full ä, men jän åkär o minn. Å suld ä bi värrär så a i je klyv dan em så i kan bruka”.

Lärka Gunnar kam jänn gångg boti Indesnisbudi fö tä andl si nå jätå. Ann add skriva jänn lapp da ä stodd vänd ann suld tjöp. Ä va nug int so litt tä leså donda lappän å Gunnar add int so litt fö tä leså fast ann add skriva ä sjov. Ann byrdå i alla fall minn jätt paket bitsukkär. Indes Gunnar va rasnd kvikk tä ekspedier så eta bitsukkrä låg upå distjim fråmåni Lärka Gunnar inå ann add inna lesi att ann suld a jänn kupp åv väjtmjöl o. Donda kuppan kam fram läjk fort. Då säjd Lärka Gunnar a Indes Gunnar: ”Nu få du allt ta å djärå di je tomvänd mäss i få leså vänd ä stor mer å lappim”.

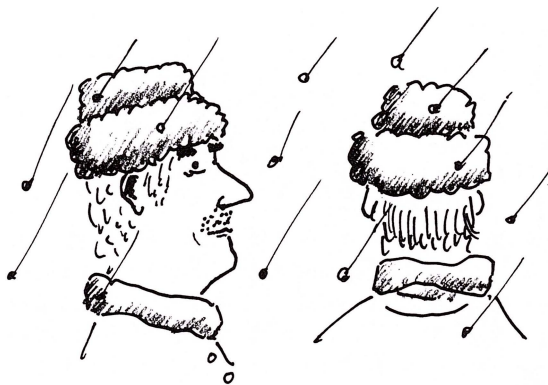
* * * * *

Jänn predikant så jättät Otz va i misjonsåjsi å Soldn jätt tag. Ann bodd visst dan ata någär o. Ann va int ryktyt svänsk fö ann add kemi frå ostätär någumstass då ä byrdä bi värdskrig. Ann predikät i alla fall i misjonsåjsi å va åjt i såkknän å pratät Guss ord fö släjkä så djetät ärä. Då ann suld fyll jämnum årum så vårt ä je insamblingg a onum i misjonsförenindjän. Däm va int ryktyt samsär ur ä suld sto å kuvärtä minn dömda pängum däm add sambla in. Månggär tykkt att ä add bort ve någä lånng bibbältäkstär så ann kund lesä å minnas soldbyddjär. Då tykkt Mas Niss: ”I tyttjär att ä räkk minn: Jätt vördsamt alleluja”.

* * * *

Kruse dan i Esarvi va skomäkär å brukät alvsol skonär a fok. Jänn dag kam ä dajt je pig a donda predikantim i misjonsåjsi så jättät Otz. Donda villd nug va litä märkvärdin ibland å ä va int ållär så tykkt um ann. Doda pigo kam minn jätt par skonär så predikantn egd å o säjd att o add älsninggär frå onum att um Kruse lägät skonär a onum så suld ann jop til så ann kam ini immältn. Då säjd Kruse: ”Äls du ättbakär att um ann innär fyr i mi upi immältn så vill i då älldär kumå båtå eta odär ställä”.

* * * *

Sammils Danil i Bängsarvi add fändji ä litä knapärt minn pänggum jänn sumår. Ann fann int nå ana råd änd tä go bota Ållmas Andes så va sämän kommunalman upå do tidi å add and um ållt möjli i såkknän. Danil frägät fint å fikk lån tvåundrafämti kronor åv Andes. Däm kam sams um att ann suld betal ättbakär doda somo innum tre månadär. Eta va kringgum missmåstidn. Tidi djikk å int såg Andes nå pängg frå Danil. Jätt tag framtär mot joln råktäs dömda bådär utåni Koopän. Ä add inna bi vitträn å ä kam någu snjoflagu. Andes stanät til å frägät Danil um ann add glämtäv tä betal eta ann add låna. Ä add ju gändji nästan jätt alvår. Danil kläjät si i skållam å så säjd ann: ”Ja-a, ent ä gambältn ur tidi gor”.

* * * *

Åkanssons Sixtn i Ryssum va målär å tog a si målningg i ulåjk byum i näretn. Jänn gångg suld ann mål tjötjä a je kelingg i Väjkum. Ann tog inn säjnå inkär å pänslä, lagd åjt någu tiningg å byrdå spakkäl. Doda kelindji va unödit nogadn fö o kam ini tjötjä minn jätt sturt paper så o lagd nidå govå. Då säjd Sixtn: ”Ja takk ska du a - men i tror att i räkk upp ändå”.

* * * * *

Agmans Ann å Böl Kisti råktäs utåni Njuttbudn jänn dag å byrdå språk minn verodär. Ann frägät um Kisti äntligen add vurti sams minn karrim sänn. O visst ju att däm add äldå bråka minn verodror ländj. Kisti svärät: ”Nåj - so ann a buri si a sisst tidi så e ann so vedärvärdin så å gor då int tä va ilag minn ann”. Ann: ”Vändfö kunn int ir ta å stjyljas då”? Kisti: ”Nåj so litt ska ann int kum undå”.

Dan nårdi Masklåsån i Bängsarvi brukät fler usåld djär lag då å vårt tryskningg um begani. Å va bå Masfok å Busfok, Sturull å Björqvist. Å va so att dånn gardn så tryskät bjod upå kaffe bå upå fyrmidan å ättärmidan. Å brukät jämt bi någu istoria ata kaffebordi. Jätt år då Mas Gustav bod upå kaffe berättät Björqvist att ann add ve boti tjörtjo jänn sundag. Å va Nyvall så va präst å ann add predika um ur gäft å va tä kumå upi immäln. Ann add berätta um Jakobs stikå man fikk klesi uppättär fö tä kumå ini salietn. Sä upå nåti ättär add Björqvist dröma att å va domedag å fok suld klesi uppättär donda stikån fö tä kumå in genum pärleportn. Brevi stikån stod Jakob sjov å delät åjt kriter. Fö tä kumå genum pärleportn suld vänn å jänn dra jätt sträkk minn kriteron upå je stur grifältaväl dan upp fö vänn å jänn synd man a gart. Upå doda tidn då eta ändät va å jänn läsman å Soldn så jättät Kettisen. Ann va frå Övdalim å va jänn ryktyn sprätt å add nug aft bå jätt å ana för si. Å va nug int månggär så tykkt um ann. Då Björqvist kam framå stikån å suld klesi upp, såg ann att Kettisen kam klesjänd nidyvyr. ”Jasso du” säjd Björqvist, ”vild int däm a di dan upp ä”. ”Nejdå” svärät Kettisen, ”I sa bar nittär ättär mer krita”.

* * * * *

Rull Lars i Ryssum add ve åjt å tåj si jänn ryktyn fäst jänn logdaskväld. Då ann add tåj si emat framtärmot mårgånim, känd ann att ann va ljot unggrån å tykkt ann bövd få nå i kvidn. Ann tog si frama skafferidörum men då ann yppnät såg ann att ä va alldeläs tomt dan ini fö ann add glämtåv tä boti budi. Brölådo va tom omin o. Då Las såg att int ä fanns nå tä jåtå, vårt ann förargadn å sländjåt att skafferidöri å säjd: Jää - i få full knäpp mi je flugu då”.

Gambål Rullpers Andes i Bångsarvi add jänn pöjk å ann o jättåt Andes. Ann fo a Ståkklum upå arbet men kamatt ibland å bodd då dan nårdi Båtåjsbåkkam. Jänn gångg då ann va em add ä gändji gali minn avloppsbrunnim dan nist i båkkam. Ä add svämma yvyr så ä djärd bå luftåt å sågåjt eländit brevi dan. Andes va branug jålåk yvyr eta. Jänn dag råkåt ann Bom Axel utåni Koopen å Andes byrdå skäll so ljot faliet upå kommunim så int kund stjöt eta bättår. Då ann add åldå jänn flåkk, säjd Axel: ”Du få full ta å jop kommunim litå du o. Ä finns ju je ånkål lösningg. Ta telefon å rindj bota Detlof nidåni di dan i båkkam å kumir samsår um att int ir goir uti skaluså upå sumu gångg”.

* * * * *

Ållper Ann i Bångsarvi va kelingg a Sturull. Jätt tag vårt o so pysjån i kvidim att o vårt båtå lasaråttå å da vårt o kvår någå dågå. Ä djikk jänn flåkk å då o int fikk kumå emat, tog Sturull bussn a Mora å va upå lasaråttå fö tä ålså ånnå. Då ann kamatt råkåt ann Mas Gustav dan ata gatulampon. Gustav frågåt ur ä stod til minn kelindjån. ”Ja” svåråt Sturull, ”å e varkån bättår åld sammår - snarår tvertum”.

* * * * *

Amusull Las djärd rekrytn i Falun. Ann add ju aft and um åstår dan i nöder Amusullgard i Gruddbudum så ann vårt kusk. Dånn så va kaften dan å rejemånti add jänn ridåst å brukåt djårå si nå vånd ibland. Dånn så add and um donda ridåstn va sjok jänn dag så Las fikk årdår tä ståll i årdningg åstn fö kaften suld rid je våndå. Las va ju bar van vi arbesåstår så ann vårt litå issin så ann råkåt vånd sadåln bak fram. Då kaften kam å suld sätt si upå fikk Las je ordåntli uppstråkkningg. Las tykkt full ann suld försvårå si så ann säjd a kaftenim: ”Ja men kaften - i visst ju int vånd fö ålld kaften suld rida”.

* * * * *

Ä va vållbormåssu i Kulårum å däm add dråj jop jänn stur kas dan nidå fjerun så suld brånnas då ä vårt kvåldn. Ä kam mytji fok dåjt fö tä sjå då kasan brann å då körn sjunggåt lådigsvåjsor. Ä va so att ä suld kumå jätt slod åv berättkrippår åttår våjm minn fakklor så däm suld kast uti kasan fö tä få ann tä brinn. Eta drog åjt upå tidi. Bond Kal add gändji el kvåldn å snegla å kasan å sjoktas tä tutt å. Ann add ju gart so i mångg år. Åttår jätt tag djikk ann å sätt si upå jänn bånk brevi båtåjså i lag minn Bond Erik å Ryss Niss. Ann våndåt ä våndåt å ått sluss säjd ann: ”I tror beståmt att ä e bar i så a tåndstikkor minn mi i kvåld”.

Förr va ä jänn ryktyn sturspylnan dan i Utåmör så däm källät fö ”Knipen”. Ann jättät ju Kistnis Anders Nilsson, men ä va ä då inggän så säjd. Ann vårt källadn fö Knipen fö dö att ann jämt säjd: ”Um ä knipär så” vändivänd ä va frågen um. Ann add ju seti inn för att ann add vemin då däm djärd knep å läsman då ann suld ta embränningsspannor fö däm dan i Utåmör. Knipen va rasnd tä spylå å ann vårt anlitudn mytji åv då ä va djässpod å ana kalas. Jätt tag va ann å spylät upå jätt djässpod så äldä i fler dågå å ann spylät mjässt el tidi. Ä va jänn dan så vårt undrum ur mytji låtär ann kunnnd. Ann djikk frama Knipen å säjd: ”Du kan allt bra mångg låtär du Knipen”. Då svärät Knipen: ”Jodu - å ändä a i bar täj åv rugån”.

Kox Margit i Rotågäm va je dukti kelingg å kund djärå ållt möjli. O va slattäsk å kund vamin då ä föddäs krippär å va litä sjokstjötäsk o. Jänn kvälld då o add ve bårt å slatta kam ä någä sãmä luffärär ini stugu a ännä å tyddjät pänggär å litä jätå. Margit va trätt å villd bi åv minn dömda bådär så o säjd: ”Pängg ant i någä tä djä bårt å jätå ant i inna dona men um ir vilir a vesätt ordäntli lavemangg så kunn ir få ä”. Luffärär vändät i föståvi å lodät iveg.

Bältär Andes å Joan Lind brukät djärå si nå vänd a Mora fö tä itt upp si nå tä djärå da. Va ä skapli vedär kund ä änd att däm tog si fö tä sykkäläl däj. Ä va upå do tidi då ä va jänn släjkän smal sykkälveg yvyr Sundä. Da fanns ä je tröjbrun yvyr vatnä så ä djikk tä bruka. Doda bruni va so smal så ä djikk int tä sykkäl i bredd.

Ä va jänn fin lådigsdag då dömda två fo a Mora. Då dämm kam nidi Sundä åkät Joan fösst å Andäs kam ättär. Ä va so fint vedär att Joan tittät si omkringg å såg ur soli sken. Ann vårt so til si att ann galät a Andes attyvyr ärdi: ”Sjänn ur fint ä e jän - å ärå ur fint fuglär kvittär”. Andes add fullt djärå tä sjå var ann åkät så ann svärät: ”Jää - spikkär sjungg full int nå jän, ä e männ sykkäl så e usmord”.

* * *

Helmer Nilsson